

4. Úvod do kladistiky

- kladogram
- podobnost a příbuznost
- homologie
- (sym)plesiomorfie, (syn)apomorfie
- polarizace znaků
- kritérium parsimonie

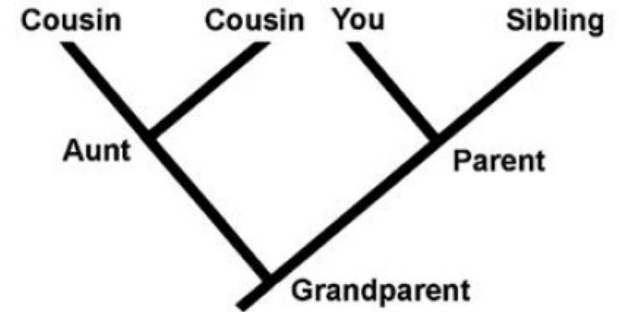
Willi Hennig (1913-1976)

- německý entomolog
- 1950: „*Grundzüge einer Theorie der phylogenetischen Systematik*“
- 1966: přepracovaný anglický překlad „*Phylogenetic systematics*“
- snaha o objektivní a opakovatelné metody pro rekonstrukci fylogeneze, které by respektovaly realitu evoluce – fylogeneze je empiricky poznatelná

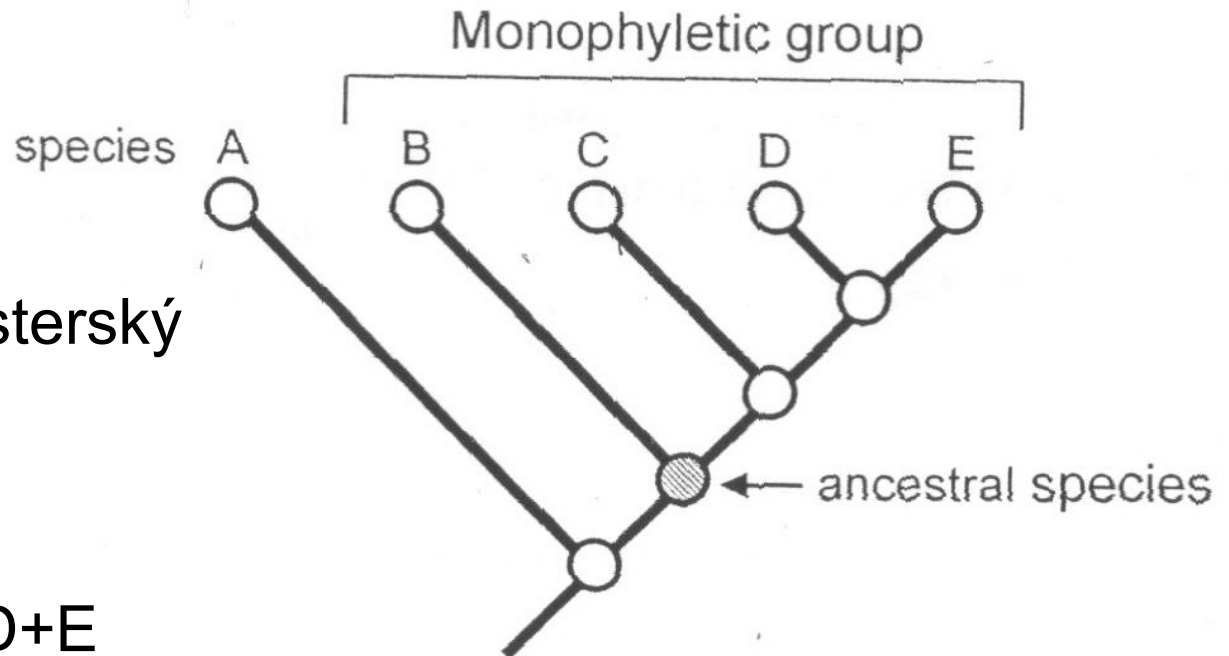
Příbuznost

- příbuznost mezi taxony je chápána jako striktně genealogická – seskupujeme taxony se společnými předky (*common ancestors*)

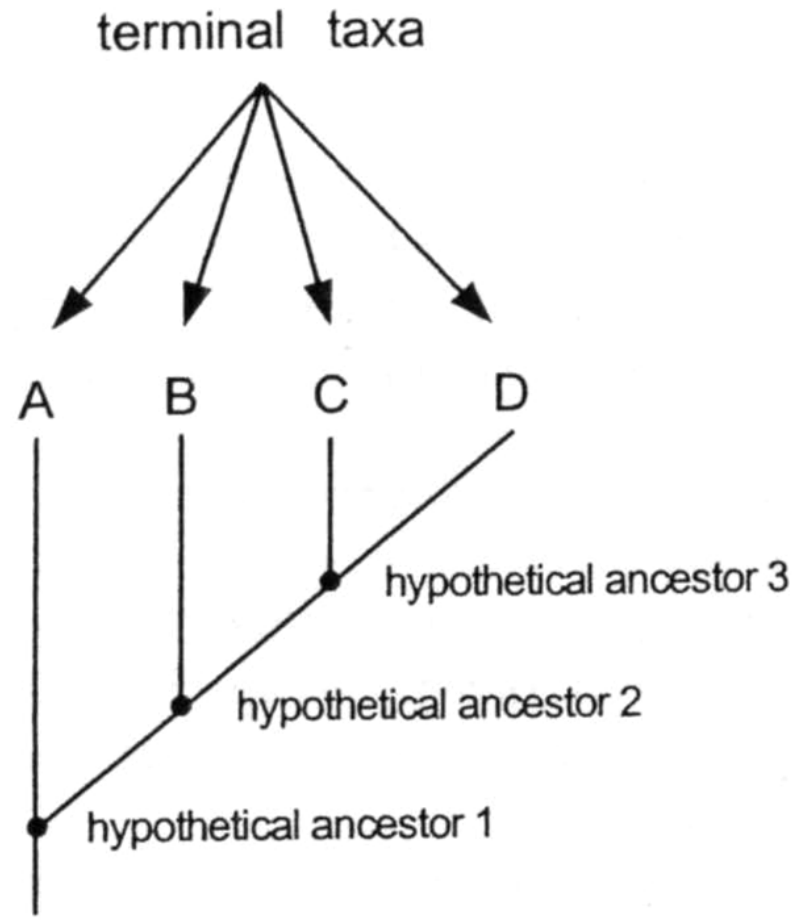
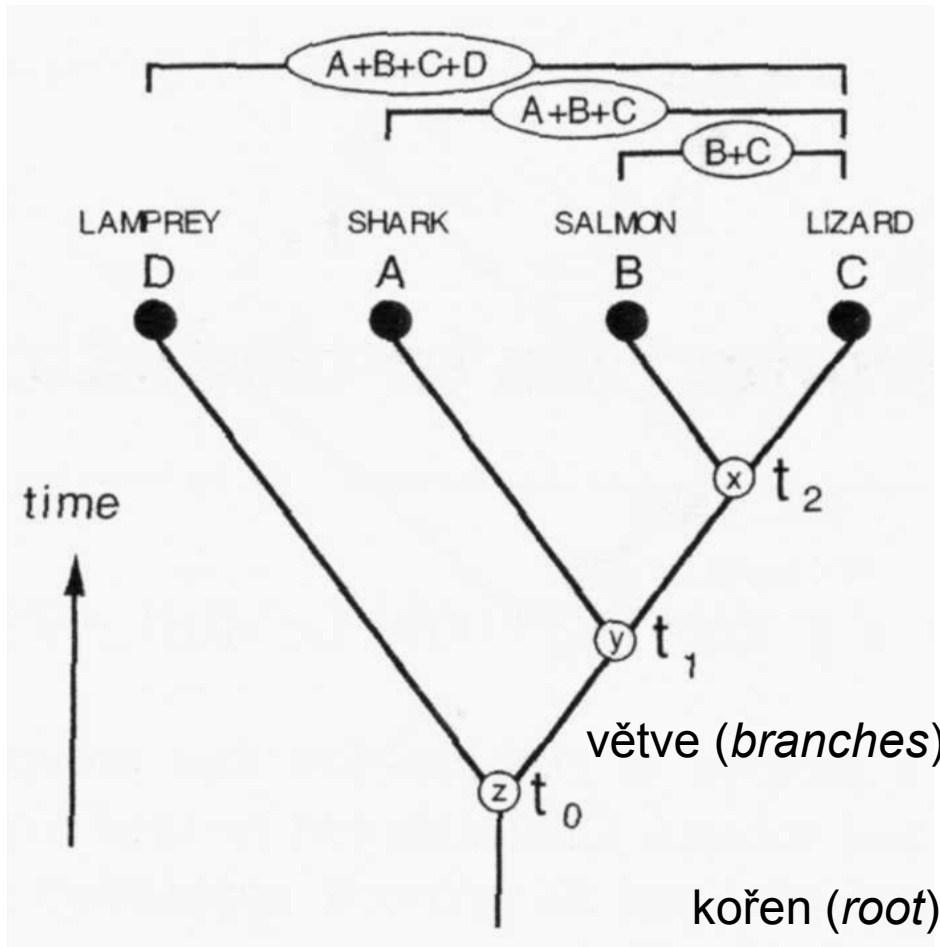
Gregory 2008

druh A tvoří sesterský taxon (*sister group*) k monofyletické skupině B+C+D+E

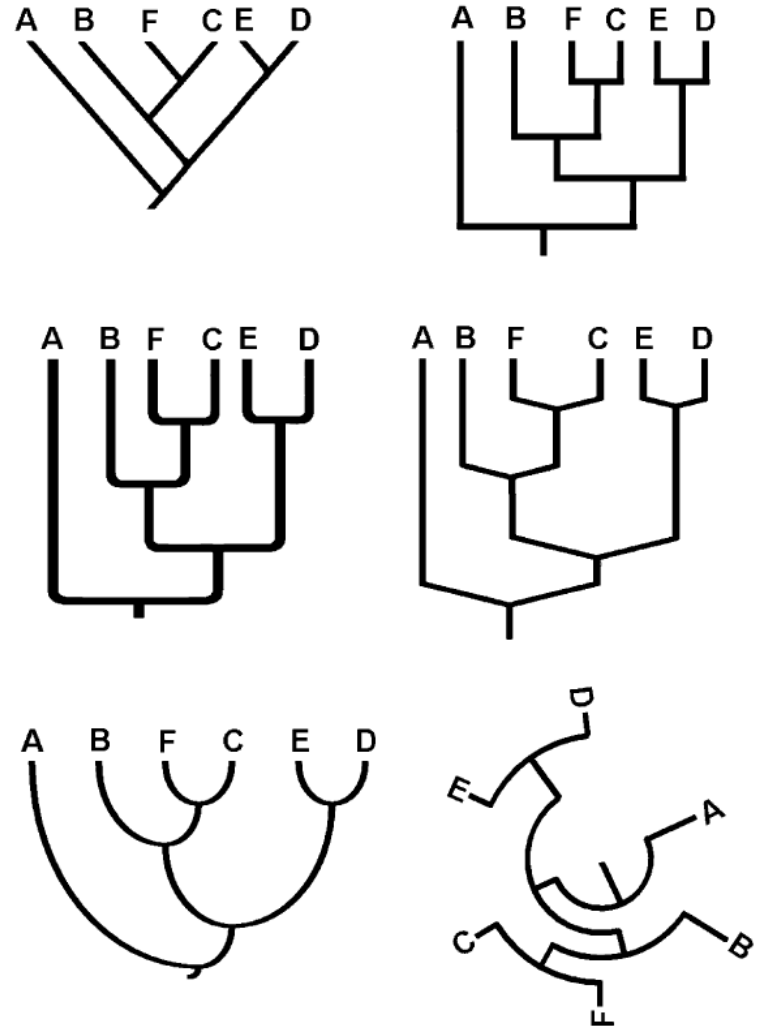
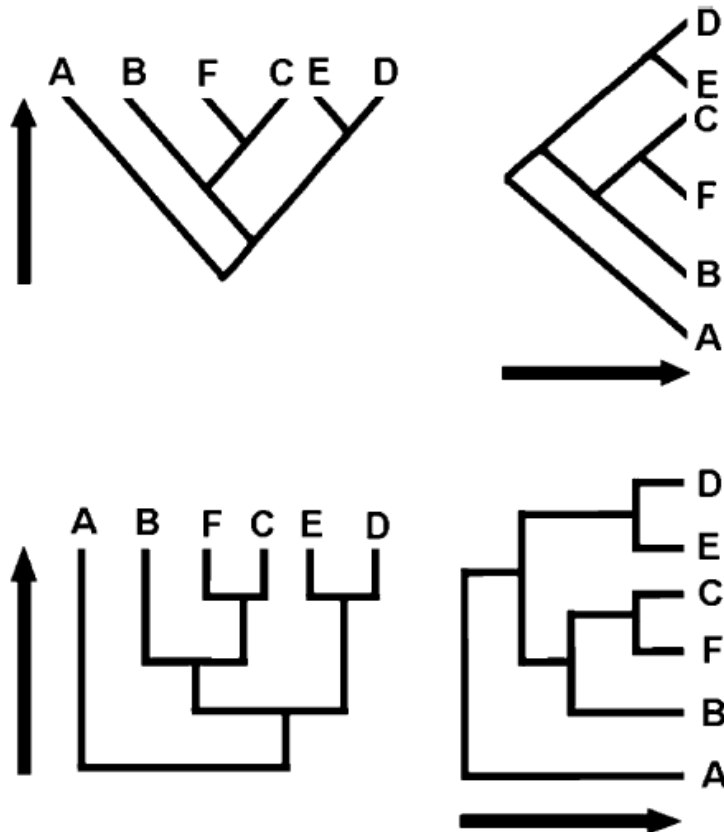

Kitching et al. 1998

Kladogram

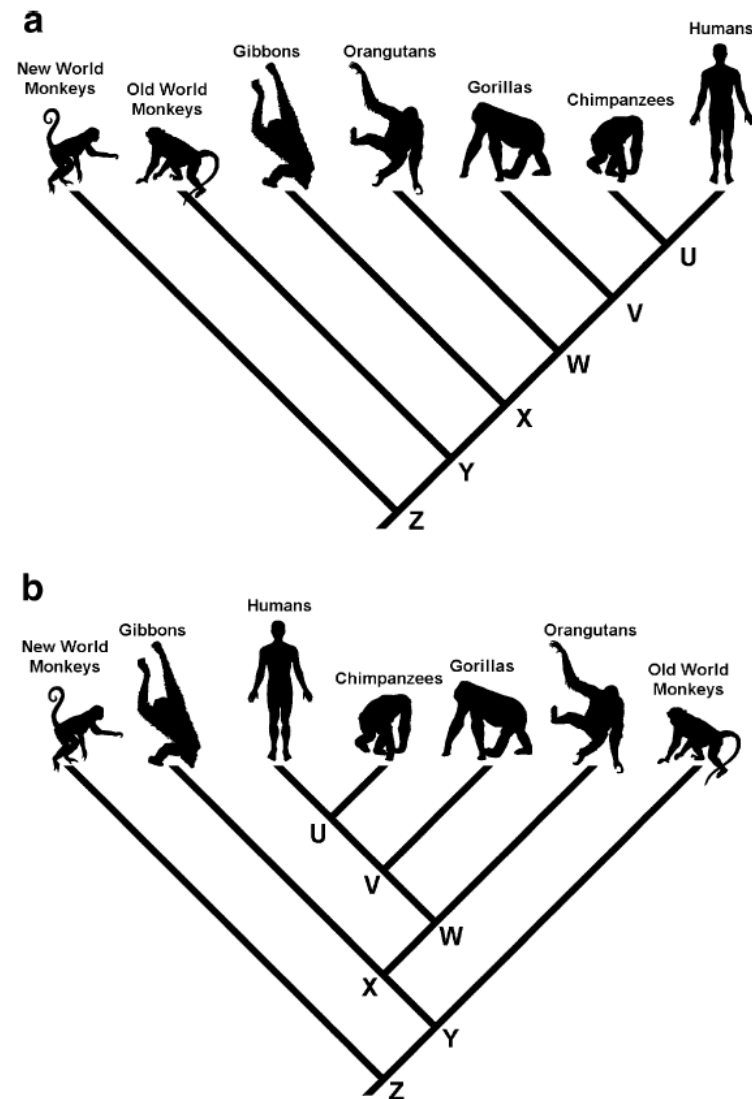
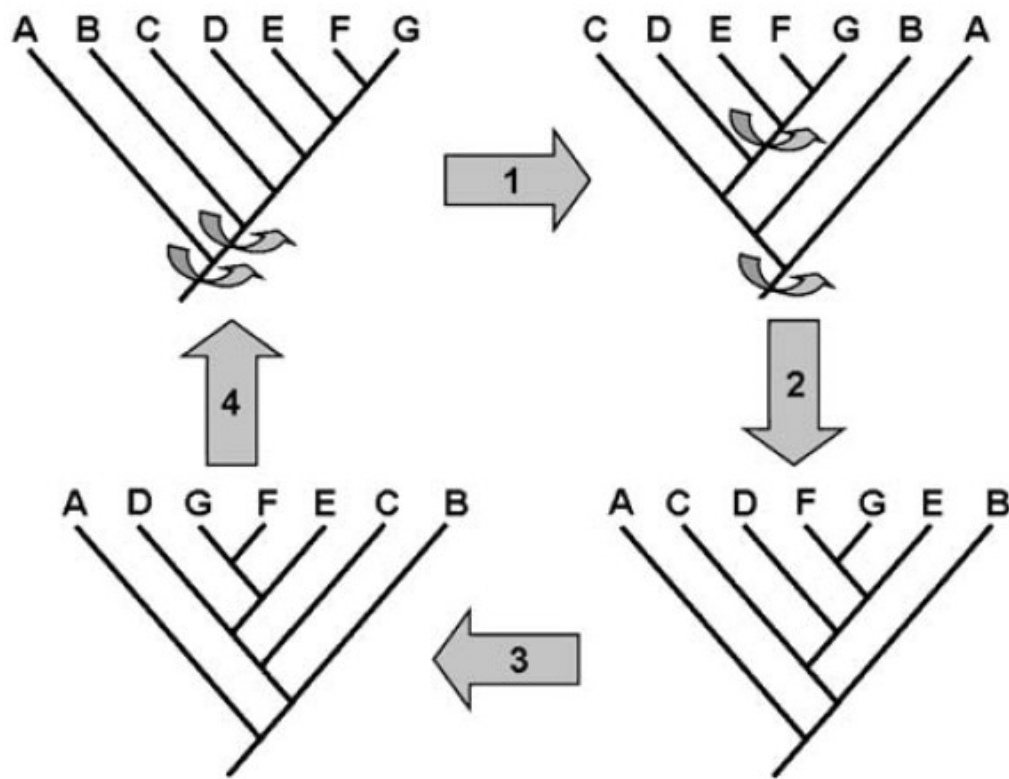

- nezáleží na tvaru a orientaci kladogramu
- podstatná je jen topologie stromu – pořadí větvení, které znázorňuje evoluční příbuznost

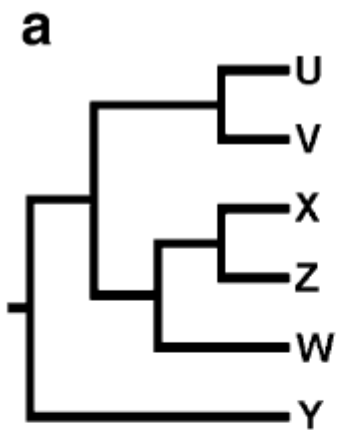

- větve lze libovolně rotovat, aniž by se topologie stromu změnila

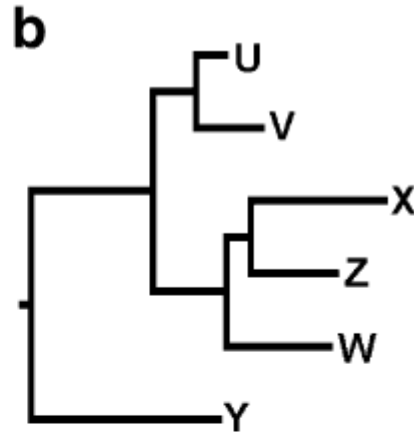
- pozor na chybné interpretace: např. primitivní/dokonalejší (*sic!*), hlavní/postranní linie (*sic!*), starší/mladší (*sic!*) apod.

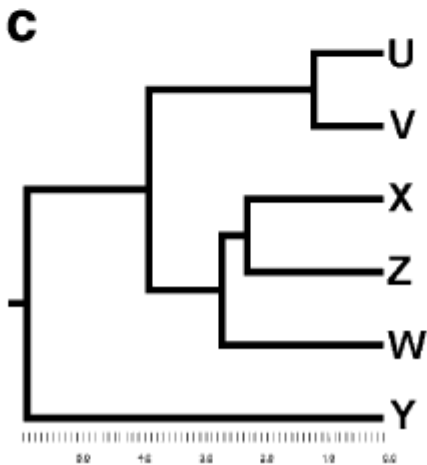
Některé fylogenetické stromy mohou kromě topologie nést další informaci, např. o míře odlišnosti, čase,...

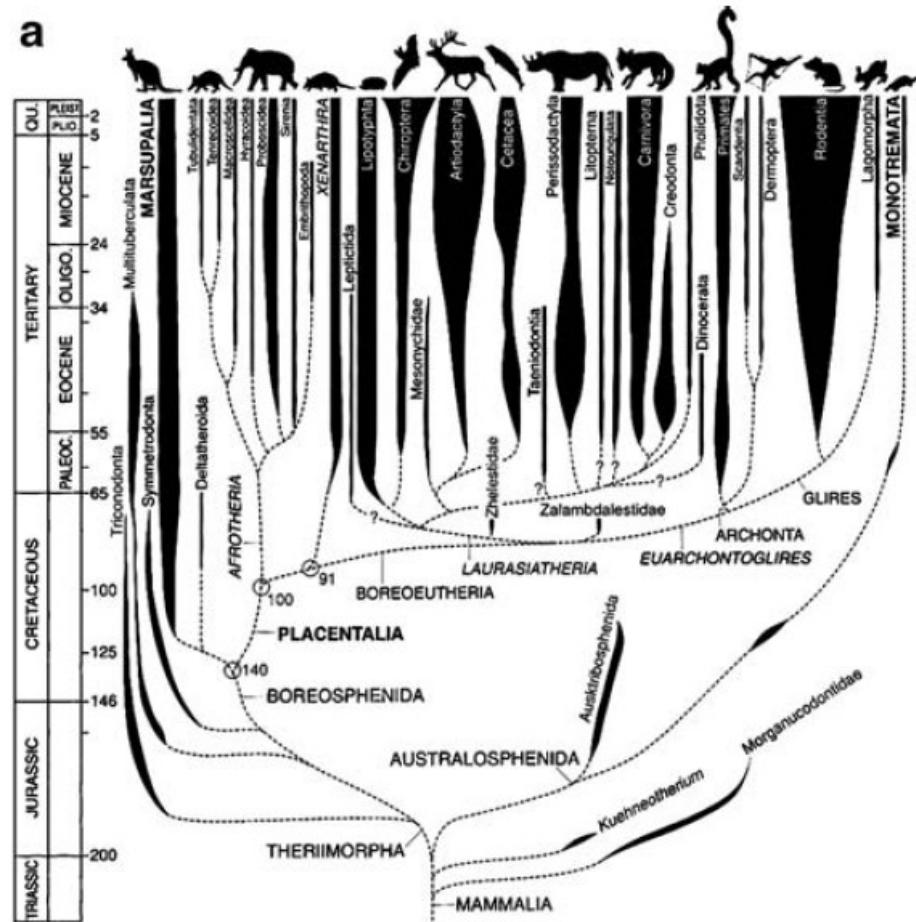
kladogram

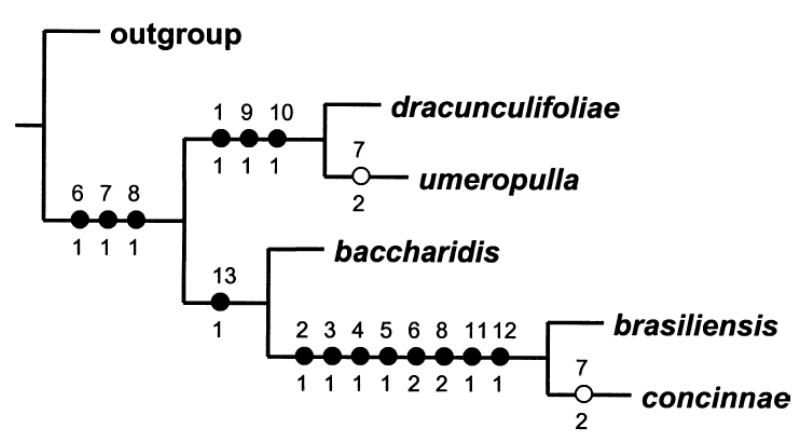
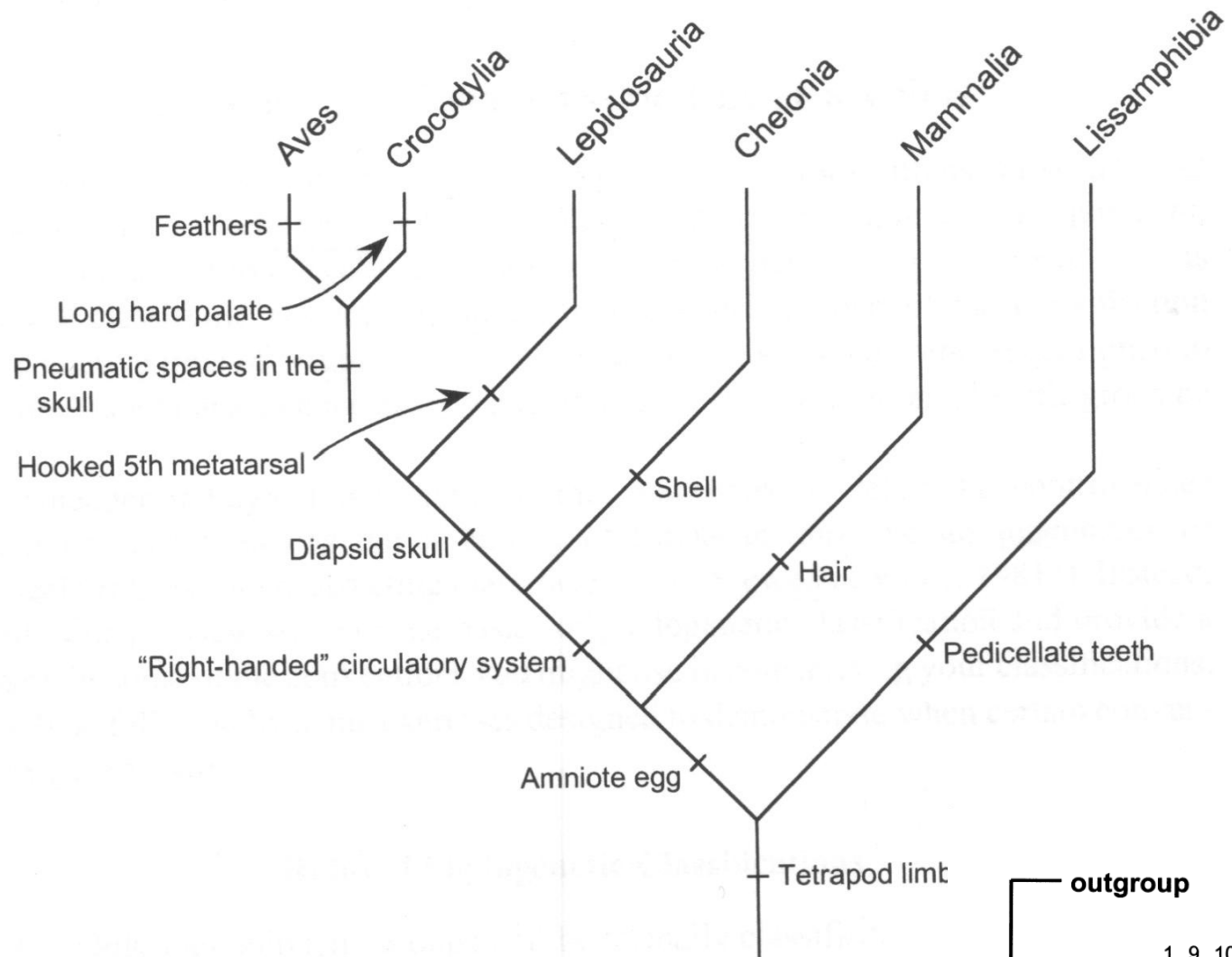
fylogram

ultrametrický strom

evoluční strom s údajmi o čase a diverzitě

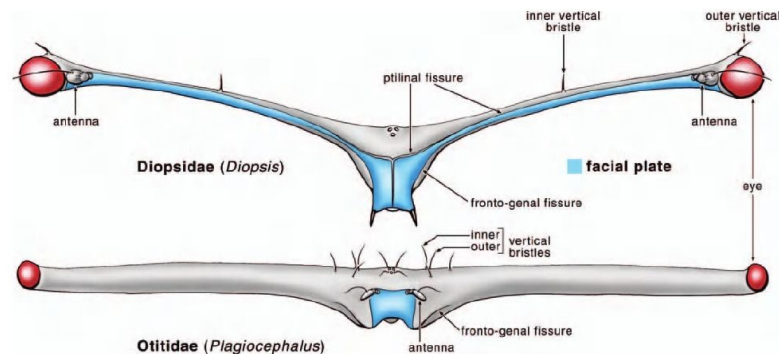
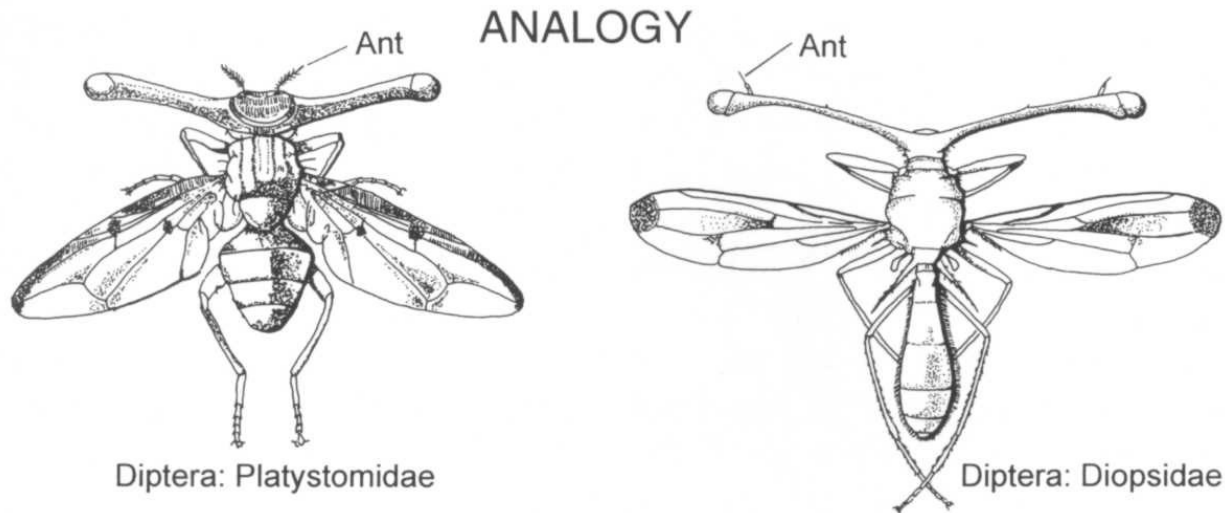
... nebo evoluci znaků

Cíle kladistiky

- formulovat hypotézy o hierarchických příbuzenských vztazích
- identifikovat sesterské taxony
- větvicí se schémata – kladogramy
- to vše na základě rozložení znaků mezi taxony
- znak = jakákoli pozorovaná vlastnost organismu, kterou jsme schopni definovat a u které jsme schopni u různých taxonů vyzorovat rozdíly (morfologie, molekuly, chování...)
- avšak ne každý znak nese fylogenetickou informaci – použitelné jsou pouze znaky homologické!

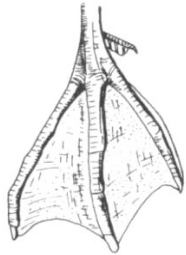
Podobnost nehomologická

- analogie – různé orgány s podobnou funkcí (např. končetina hmyzu a člověka, křídlo hmyzu a ptáka)
- podobnost povrchní nebo vzniklá náhodou pod různým selekčním tlakem – neodráží příbuzenské vztahy!

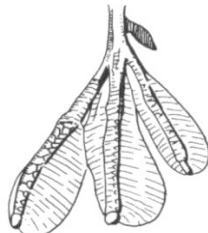
Podobnost nehomologická

- konvergence – podobnost vzniklá přizpůsobením se stejným podmínkám prostředí – neodráží příbuzenské vztahy!

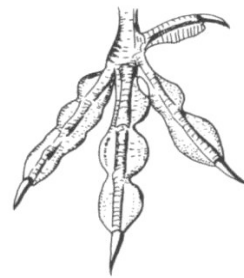
Merganetta armata
(Anatidae)

kachny

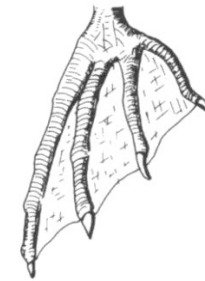
Podiceps sp.
(Podicipedidae)

potápky

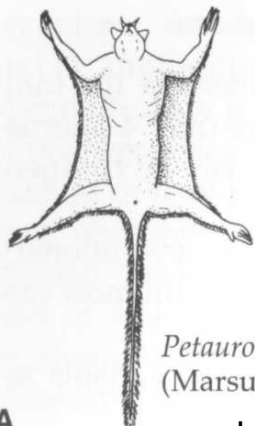
Fulica sp.
(Rallidae)

chřástalové

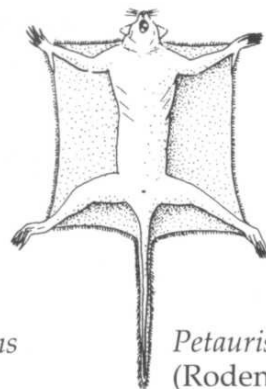
Phalacrocorax sp.
(Phalacrocoracidae)

kormoráni

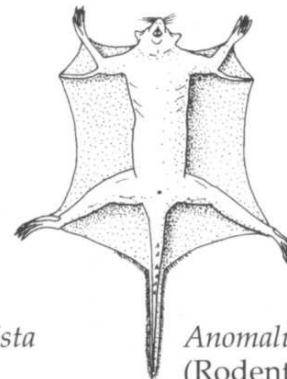
Petauroides volans
(Marsupialia)

vakovec

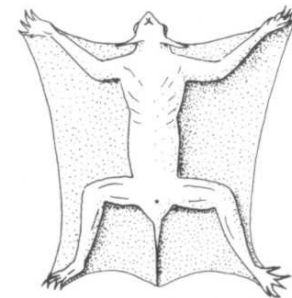
Petaurista petaurista
(Rodentia)

poletucha

Anomalurus peli
(Rodentia)

šupinatka

Cynocephalus volans
(Dermoptera)

letucha

A

kondoři
(Cathartidae)

supi
(Accipitridae)

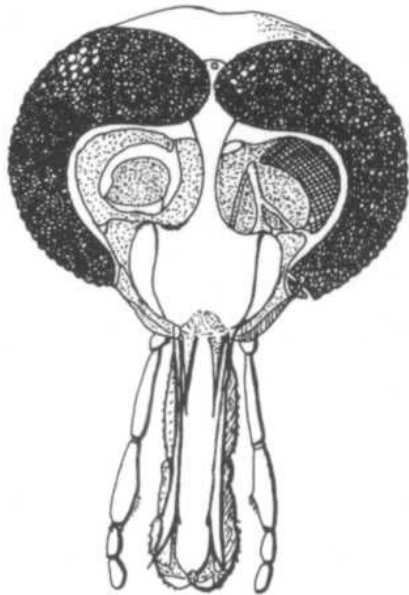
krtci (Talpidae, Insectivora)

pláštníci (Chlamyphorinae, Xenarthra)

slepíci (Spalacidae, Rodentia)

Podobnost nehomologická

- paralelismus - projev skryté vloh v blízkce nepříbuzných liniích, např. v důsledku predispozice základního plánu, neodráží příbuzenské vztahy!
- např. ústní ústrojí krevsajících Diptera

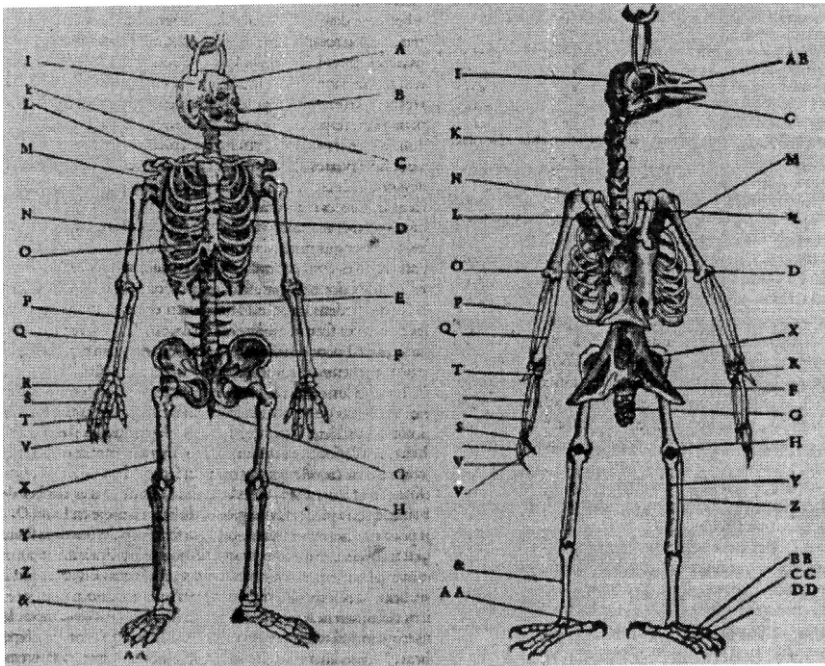
Diptera: Ceratopogonidae

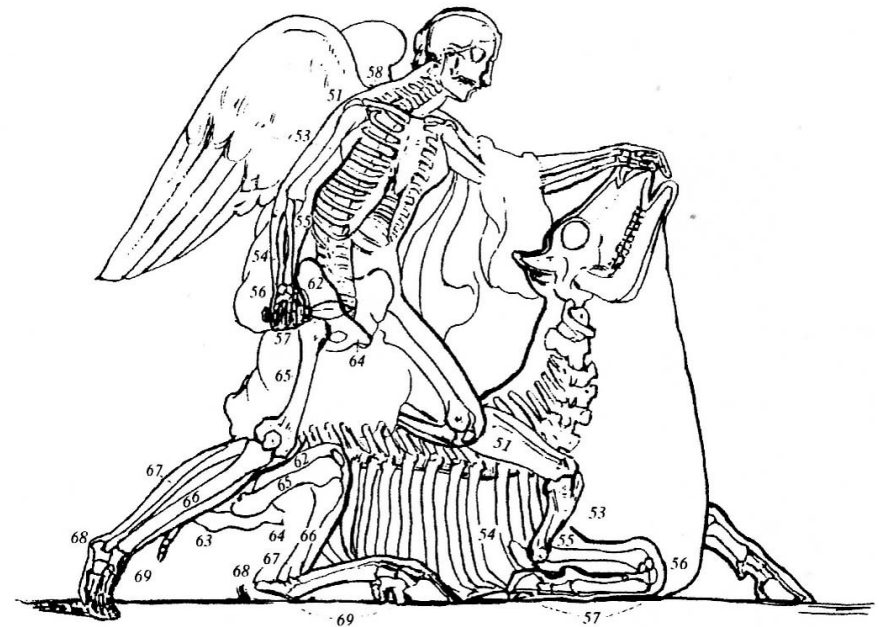
Diptera: Tabanidae

Homologie

- podobnost, která má stejný původ od společného předka („kopie stejného originálu“)
- Richard Owen (1843): stejný orgán u různých organismů, i když může mít různou formu a funkci
- jedině podobnost v homologických znacích může dokazovat příbuznost

Belon P. (1555): *L'Histoire de la Nature des Oyseaux*

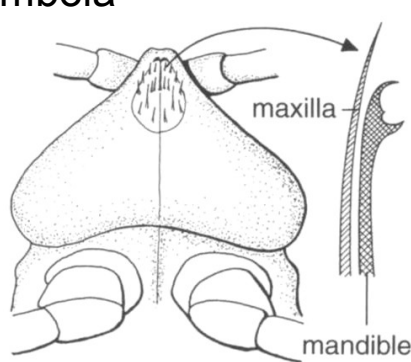

Owen R. (1849): *On the Nature of Limbs*

Kritéria pro rozpoznání homologie (1)

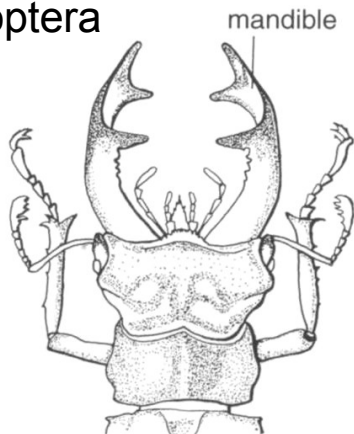
- Remane (1952, 1962), Patterson (1982)
- stejná pozice na těle a prostorový vztah vůči jiným orgánům (poziční/topologické kritérium, konektivita)

Collembola

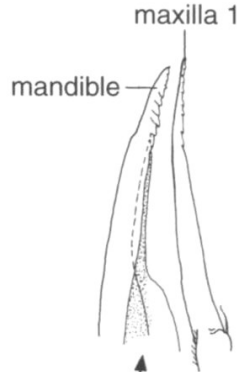
B

Coleoptera

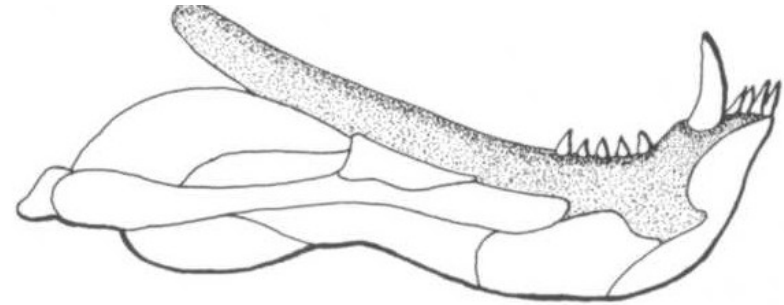

C

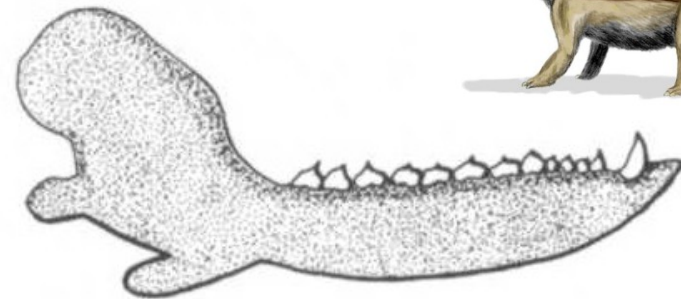
Crustacea

D

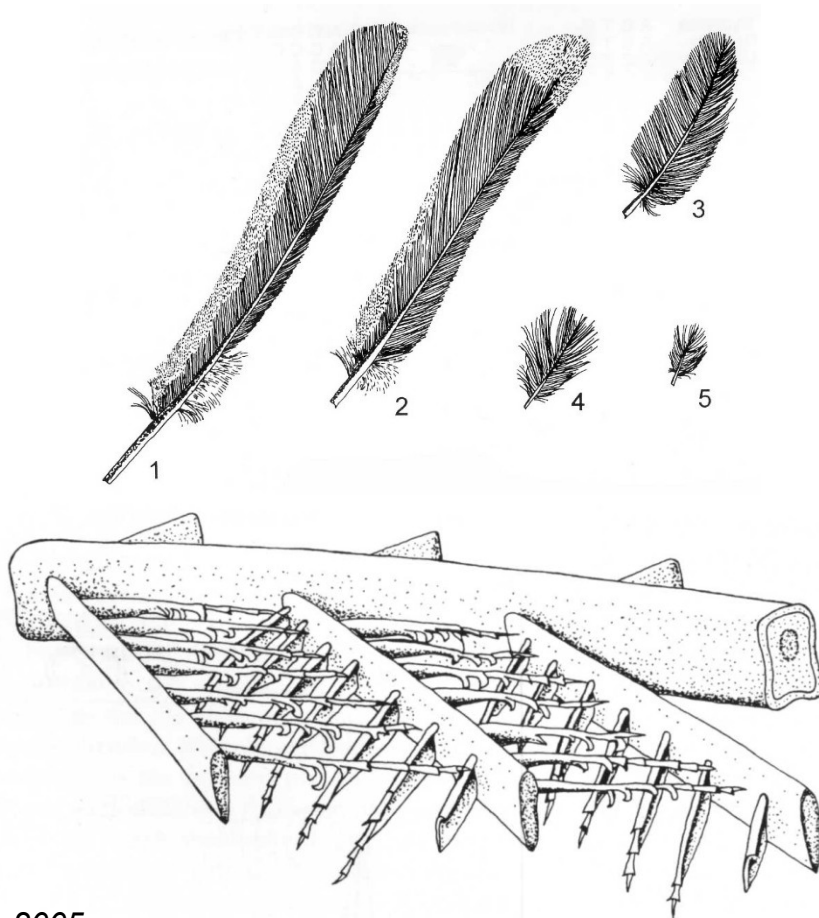
Cynognathus

Mammalia

Kritéria pro rozpoznání homologie (2)

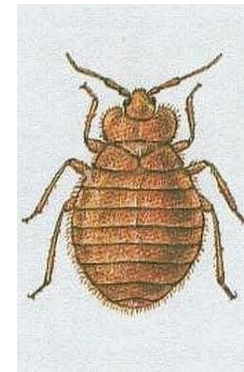
- stejná struktura, podobnost v detailu (strukturální kritérium)
- čím je struktura komplexnější, tím je homologie pravděpodobnější
- obezřetně posuzovat jednoduché znaky včetně redukci (např. sekundární ztráta křídel u hmyzu)

luptouš

veš

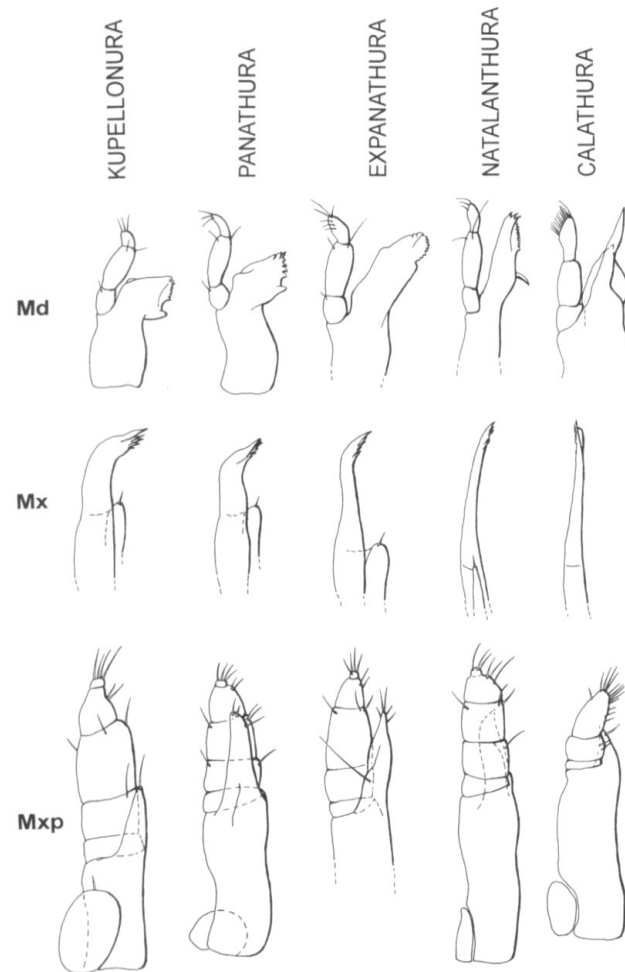
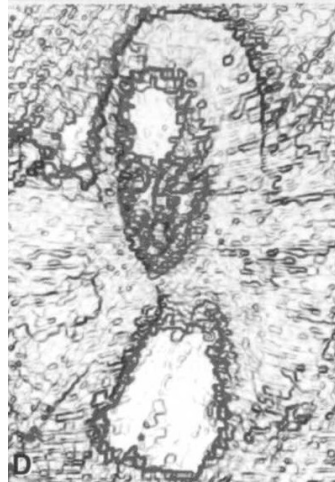
štěnice

blecha

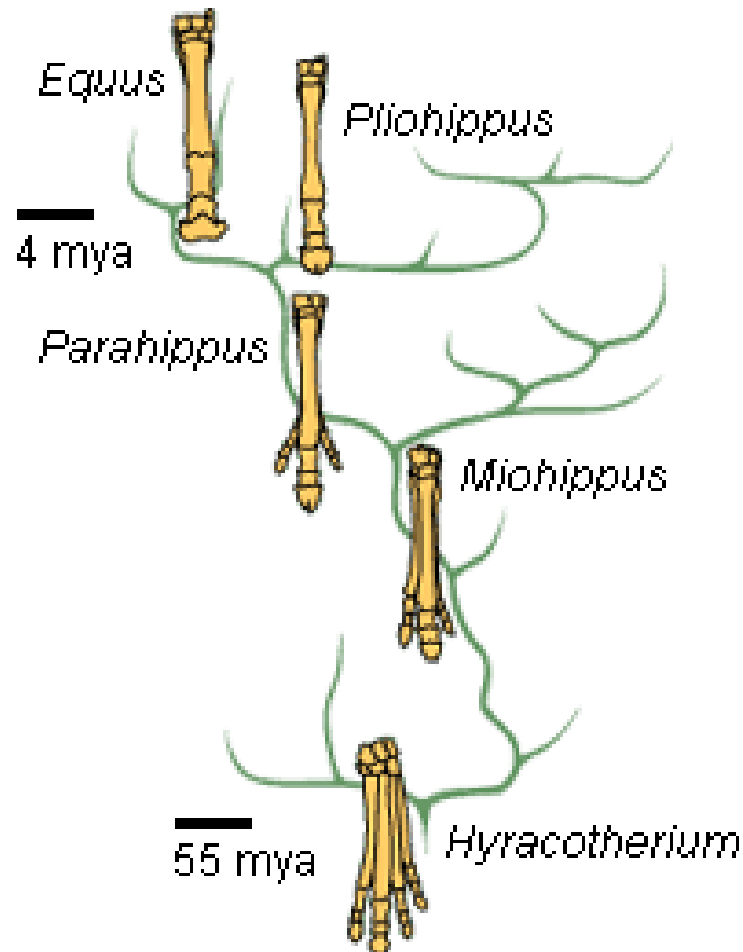
Kritéria pro rozpoznání homologie (3)

- výskyt přechodných forem (vývojové kritérium)
- **transformační série**, ontogenetický vývoj

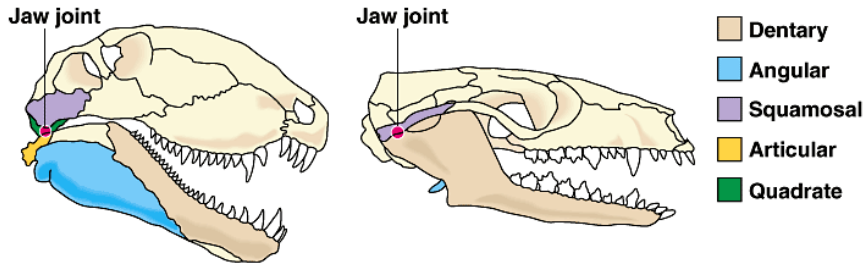
Kritéria pro rozpoznání homologie (3)

- výskyt přechodných forem (vývojové kritérium)
- **transformační série**, ontogenetický vývoj

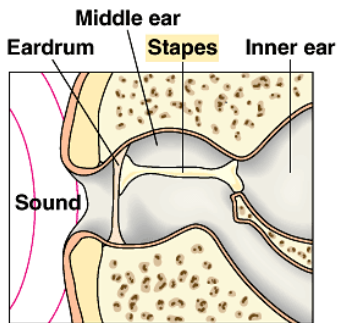
Kritéria pro rozpoznání homologie (3)

- výskyt přechodových forem (vývojové kritérium)
- transformační série, **ontogenetický vývoj**

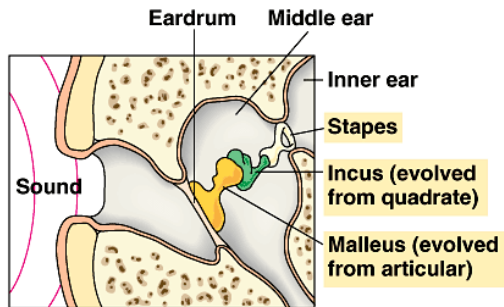
(a) Reptilian jaw

(b) Mammalian jaw

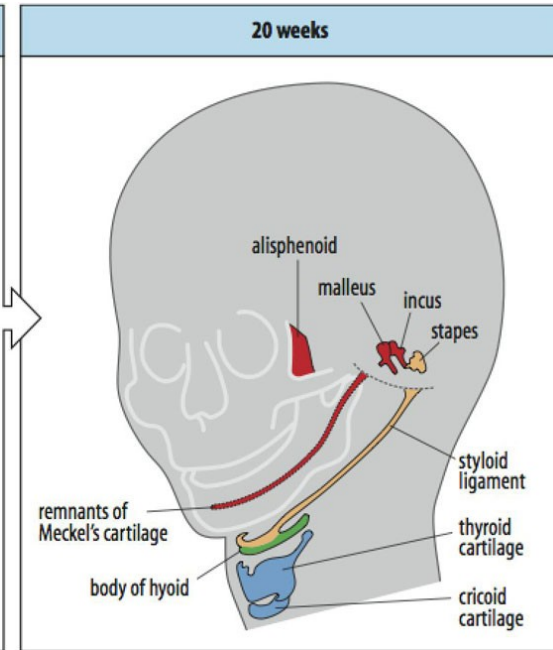
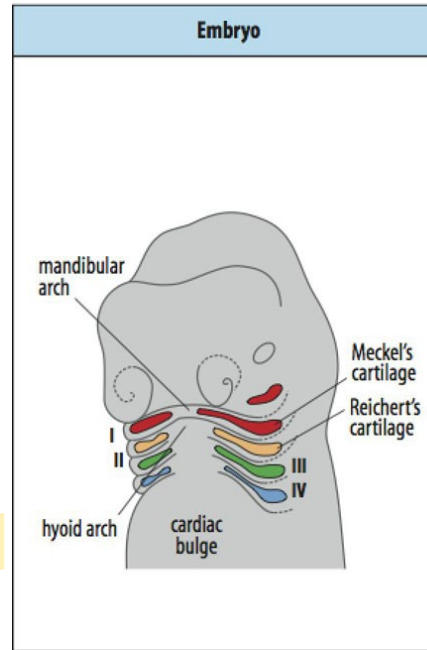
(c) Reptilian ear bone

Dimetrodon (reptile)

(d) Mammalian ear bones

Morganucodon (mammal)

Znaky mezi dvěma taxony jsou homologické, jestliže tyto taxony:

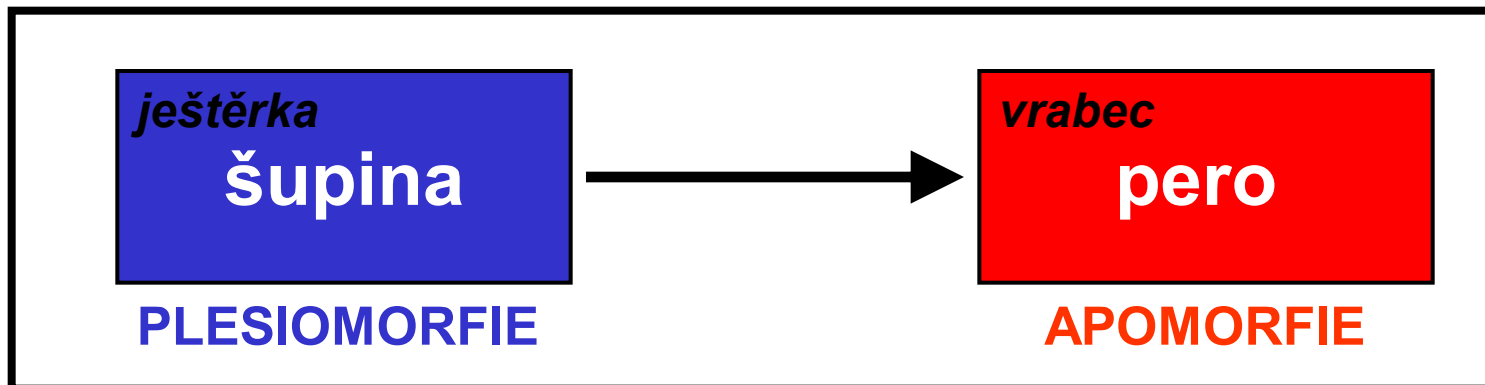
a) mají ten stejný stav znaku (*character state*) jako jejich společný předek

HOMOLOGIE

b) jeden z nich má jiný stav znaku, který se vyvinul jako evoluční novinka (**apomorfie**) ze stavu znaku společného předka (**plesiomorfie**)

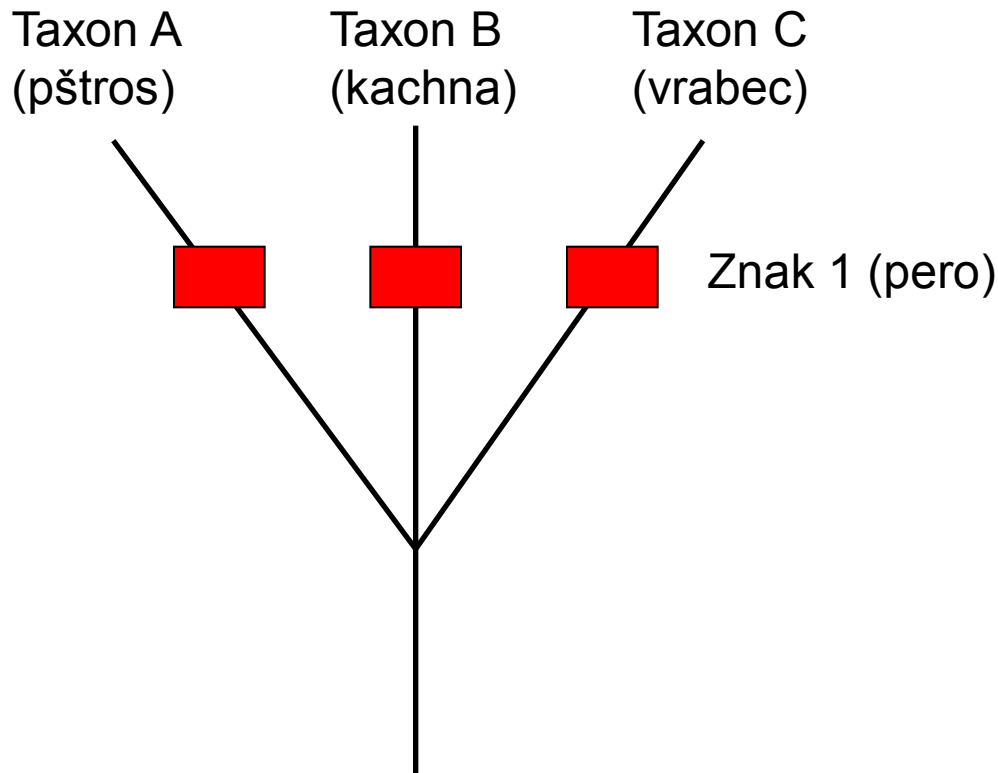
HOMOLOGIE

Homologie znaku mezi třemi a více taxony

Tři taxony A, B, C, jeden homologický znak:

a) všechny taxony mají tu stejnou podobu (stav) znaku

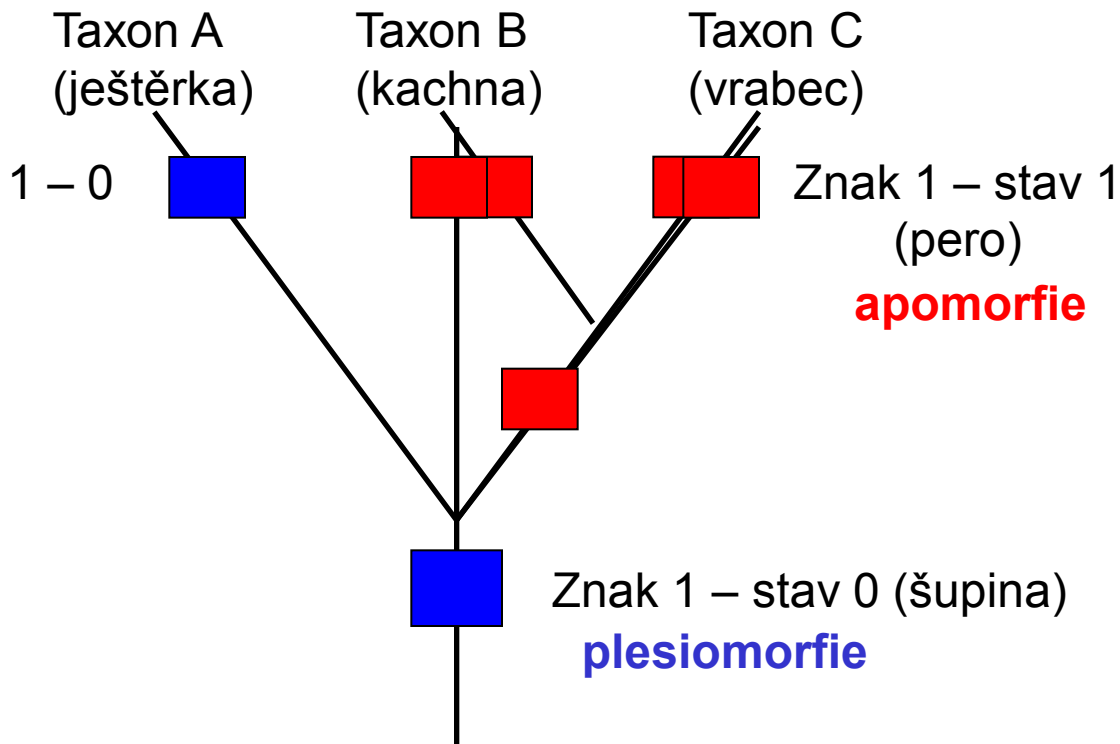

➤ žádná informace pro seskupení taxonů

Homologie znaku mezi třemi a více taxony

b) znak se u taxonů vyskytuje ve dvou podobách (stavech, např. 0, 1):
dva taxony sdílejí stejnou podobu znaku oproti třetímu

znak 1-1 (pero) je synapomorfí pro B+C

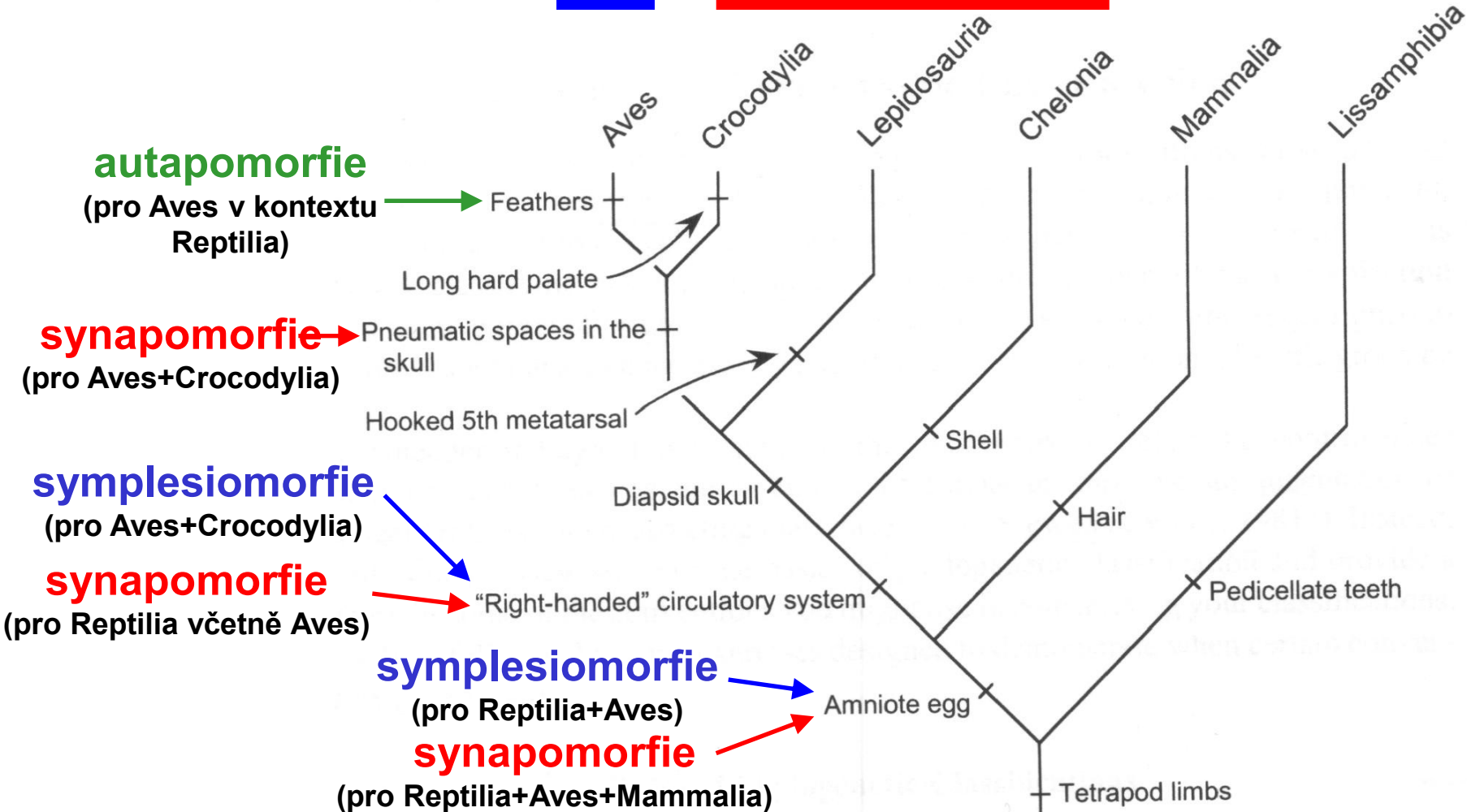

- historicky původní stav znaku u předka = **plesiomorfie**
- odvozený stav znaku u potomka (evoluční novinka) = **apomorfie**
- můžeme seskupit taxony B a C
- sdílená podobnost v odvozeném stavu znaku = **synapomorfie**
- sdílená podobnost v původním stavu znaku = **symplesiomorfie**

REPTILIA (monofylum)

AVES
(monofylum)

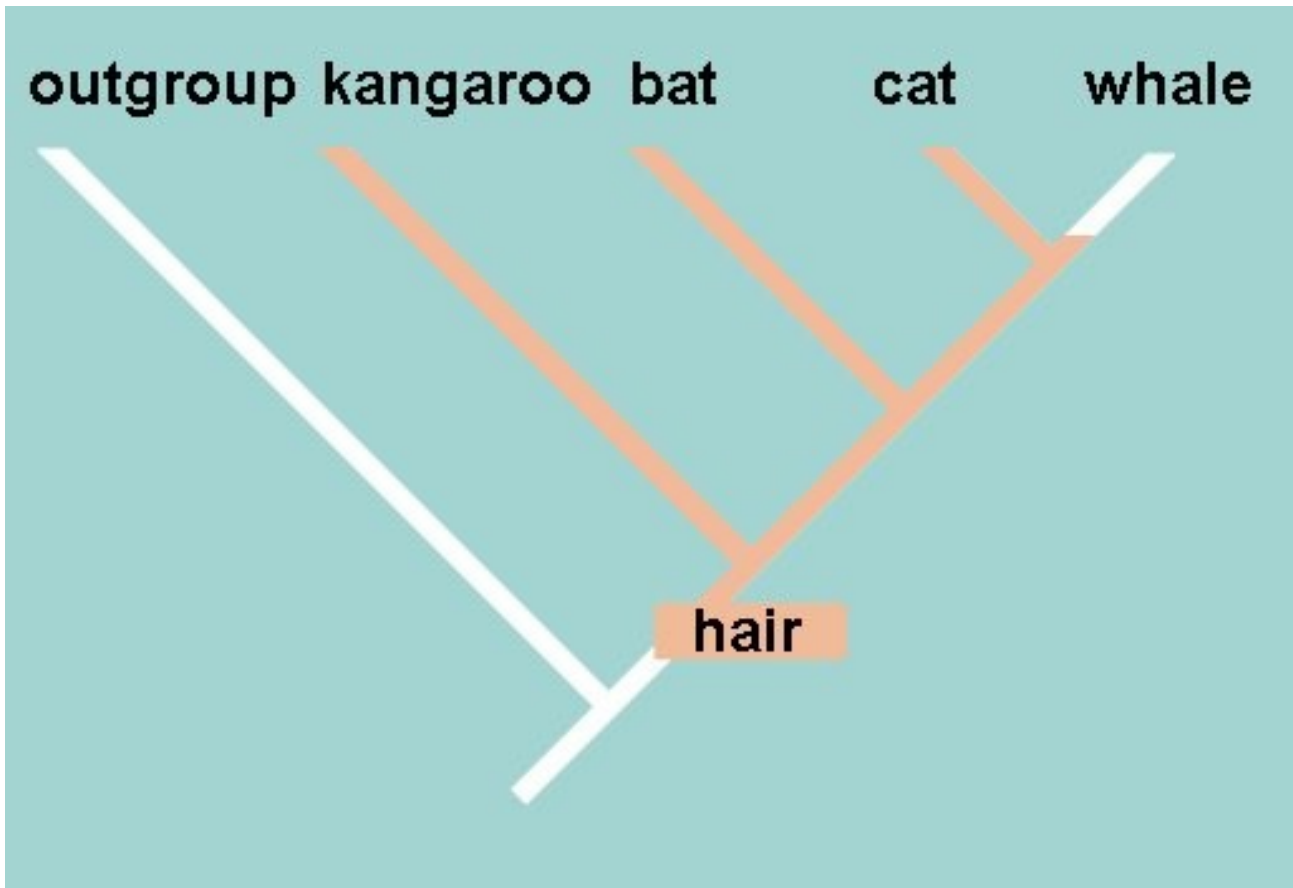
REPTILIA
(parafylum)

Wiley et al. 1991

- chápání apomorfie/plesiomorfie je vždy relativní, nutné definovat kontext
- synapomorfie definují monofyletické skupiny, autapomorfie terminální taxony

„CHLUPATÍ“

chlup:
synapomorfie
pro savce, ale
symplesiomorfie
pro klokana+
netopýra+kočku
– není důkazem
jejich bližší
příbuznosti vůči
velrybě

➤ seskupováním na základě symplesiomorfii by vznikly parafyletické skupiny

Jak prokázat příbuznost mezi taxony?

- můžeme se opřít jen o podobnost v homologických znacích
- sdílené ancestrální/primitivní znaky (symplesiomorfie) nenesou fylogenetickou informaci
- výlučné odvozené znaky (autapomorfie) jsou dobré pro diagnózu taxonu, ne však pro rekonstrukci fylogeneze
- důkazem o příbuznosti jsou jen sdílené odvozené znaky: synapomorfie

Polarizace znaků

- určení, který stav znaku je plesiomorfní a který apomorfní
- mimoskupinové srovnávání (*outgroup comparison*)

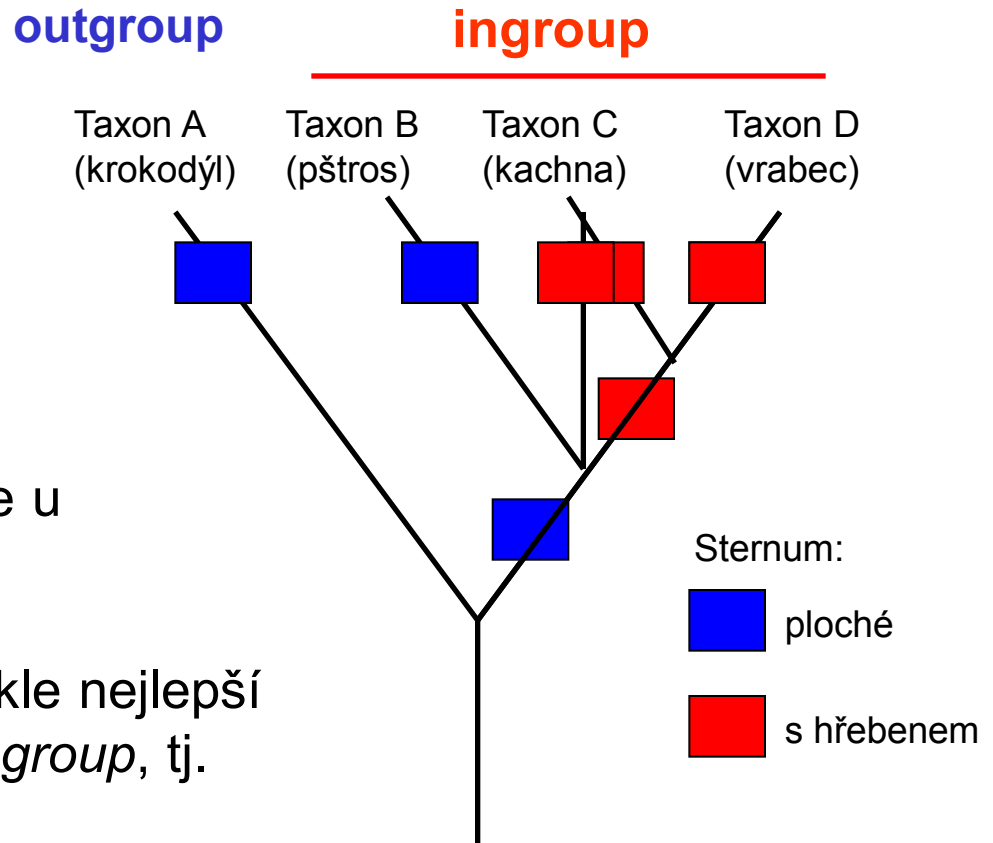
vnější skupina

(outgroup):

jakákoliv skupina mimo tu, kterou studujeme (studujeme *ingroup*)

➤ stav znaku, který se vyskytuje u outgroup, je plesiomorfní

- z možných *outgroups* je obvykle nejlepší vybírat sesterskou skupinu k *ingroup*, tj. nejbližší příbuzný vnější taxon

Méně častá možnost polarizace znaků – informace z ontogeneze

- **Haeckelovo biogenetické pravidlo**
– ontogeneze je zkrácenou rekapitulací fylogeneze (nespolehlivé!)
- **Nelsonovo ontogenetické pravidlo** – obecnější stav znaku je plesiomorfní

kapr

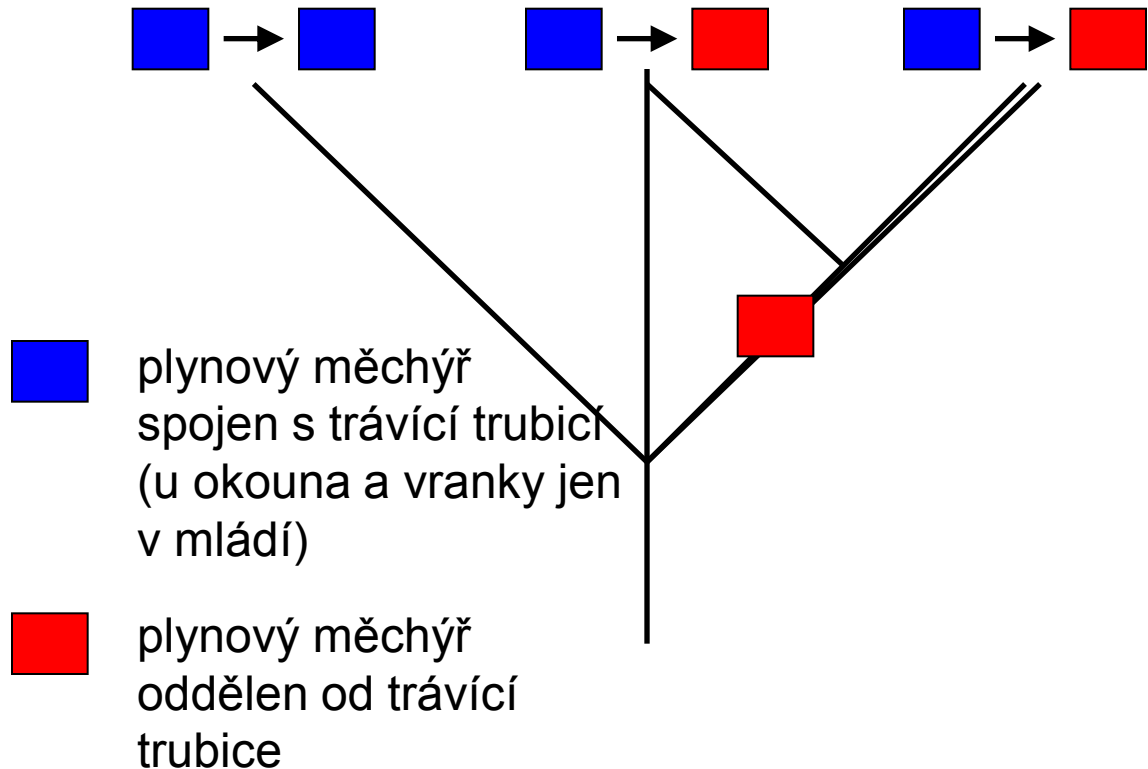

okoun

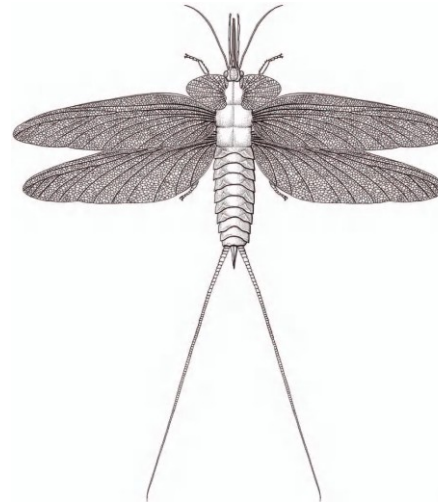
Vranka obecná (Cottus gobio)

vranka

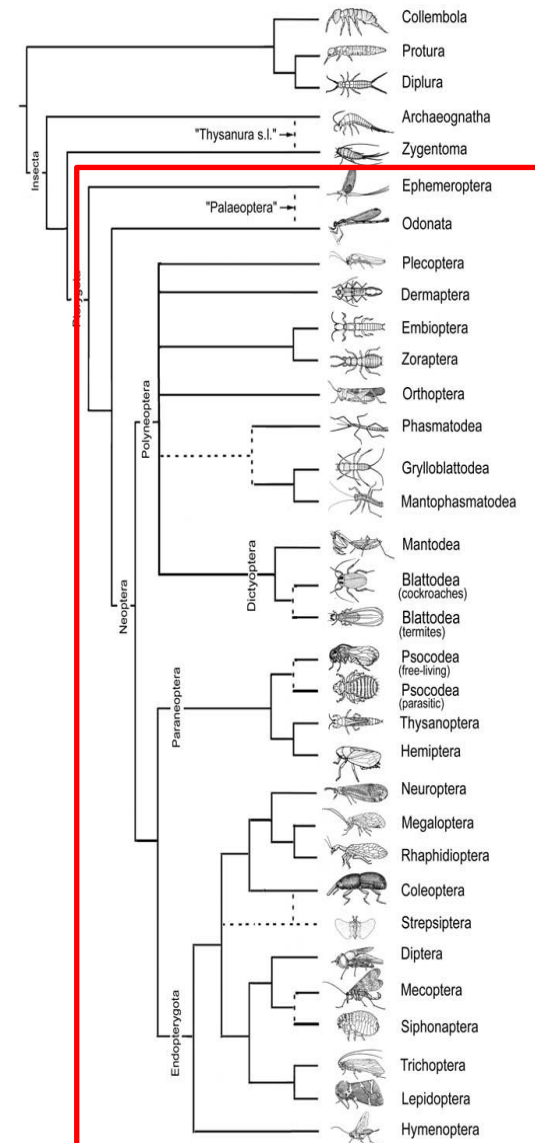

Následující kritéria pro určení polarity neplatí!

- znak přítomný u fosílií je plesiomorfní (i u fosílií se vyskytuje soubor plesiomorfních i odvozených znaků)
- častější znak je plesiomorfní
- komplexnější znak je apomorfní (evoluce může vést k redukci orgánu/struktury)
- chorologické kritérium: znak rozšířený dále od geografického centra původu je apomorfní (speciace může probíhat i ve středu areálu)
- **nejspolehlivější metoda: mimoskupinové srovnávání**

Palaeodictyoptera

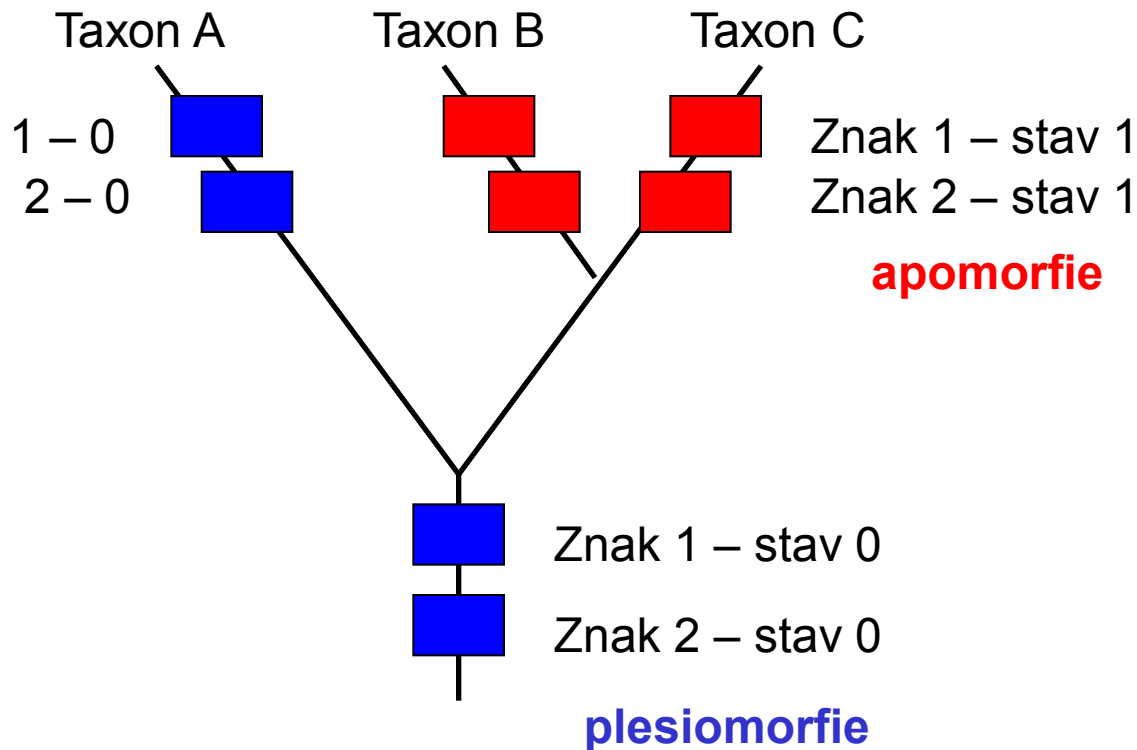

PTERYGOTA

Homologie více znaků mezi dvěma a více taxony

b1) znaky se u taxonů vyskytují ve dvou podobách (stavech):
dva taxony sdílejí stejnou podobu znaku oproti třetímu, informace z
obou znaků jsou vzájemně v souladu

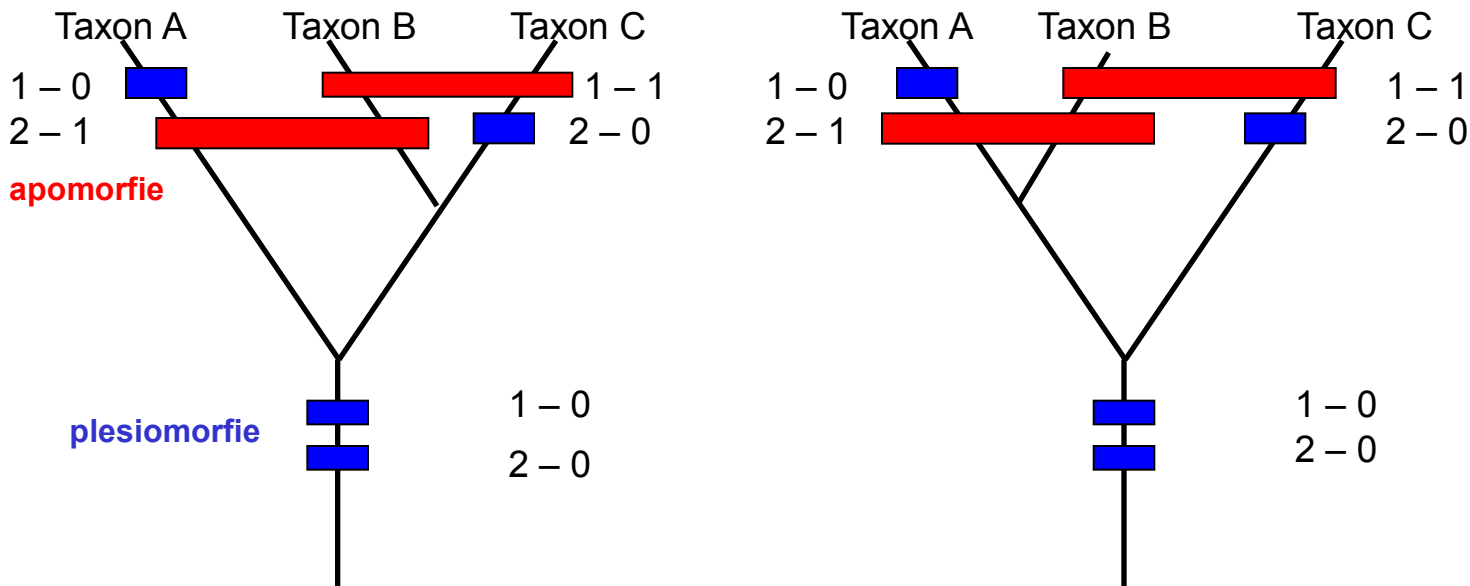
znaky 1-1 a 2-1 jsou synapomorfii pro B+C

➤ můžeme seskupit
taxony B a C –
jedno řešení

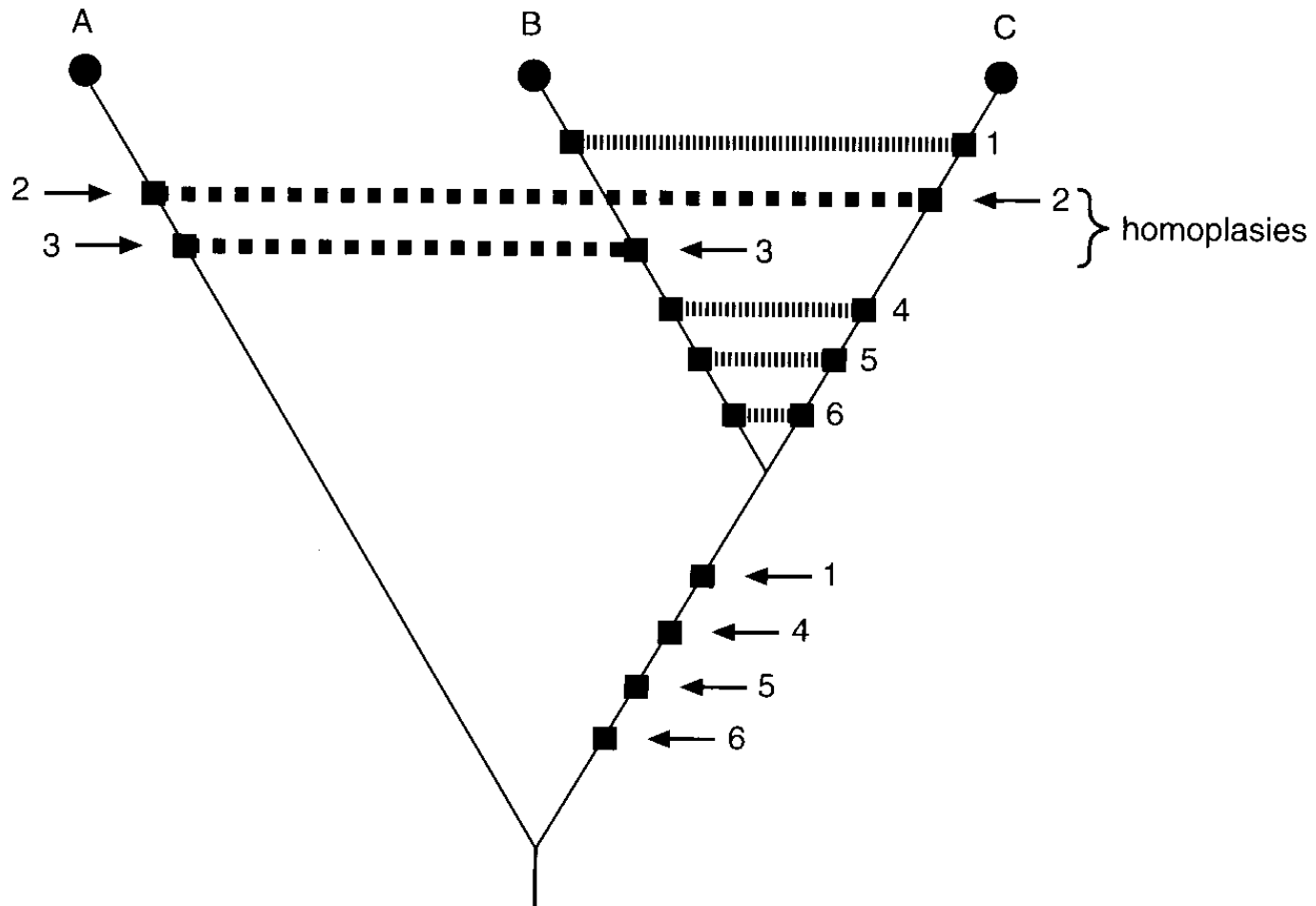
Homologie více znaků mezi dvěma a více taxony

b2) znaky se u taxonů vyskytují ve dvou podobách (stavech):
dva taxony sdílejí stejnou podobu znaku oproti třetímu, ale
informace z obou znaků jsou vzájemně v rozporu

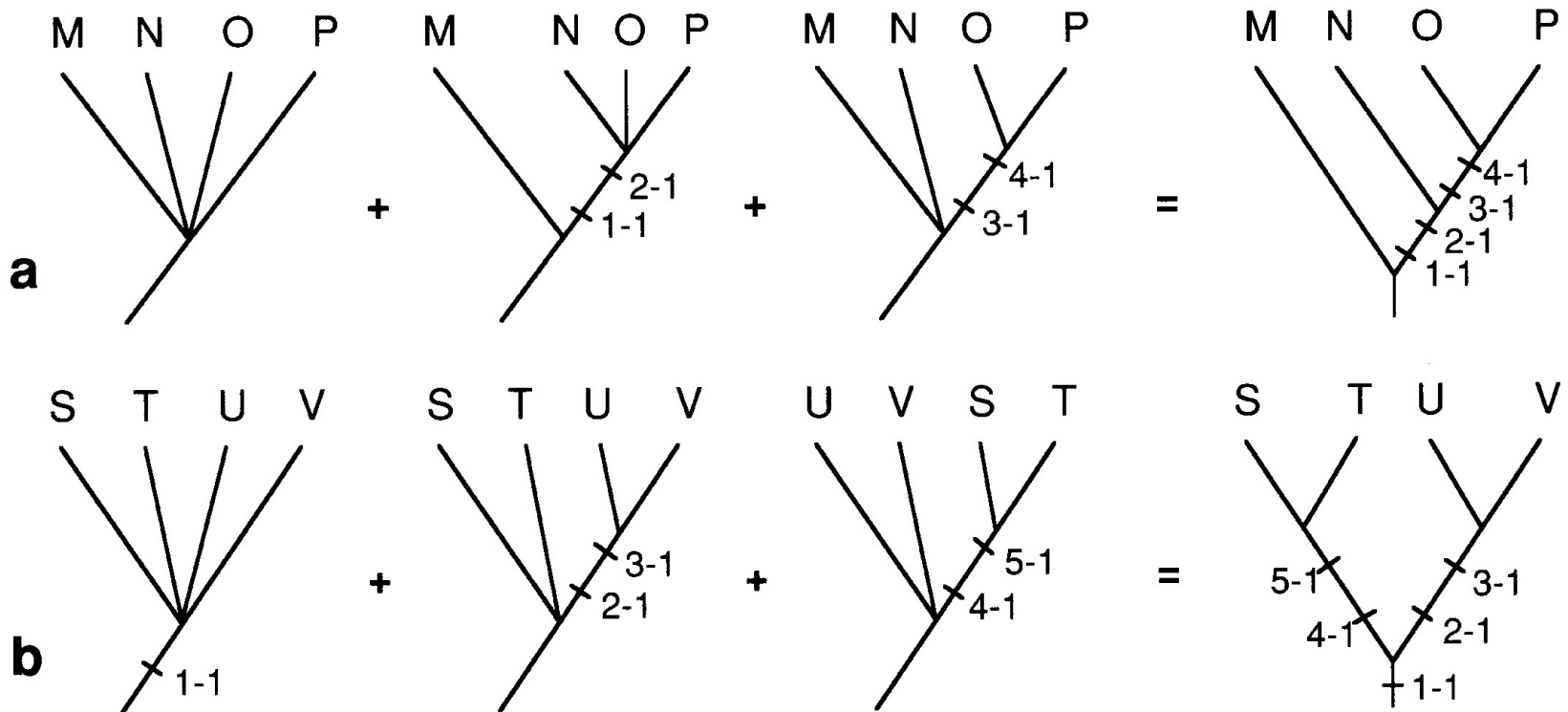

- konflikt v datech, 2 možná řešení: skupiny B+C a A+B
- jeden ze znaků 1-1 a 2-1 je **homoplázie**

Homoplázie – původně předpokládaná homologie, která se ale na kladogramu jeví jako nesprávná (může být takto interpretována vždy jen v kontextu nějaké konkrétní topologie stromu!)

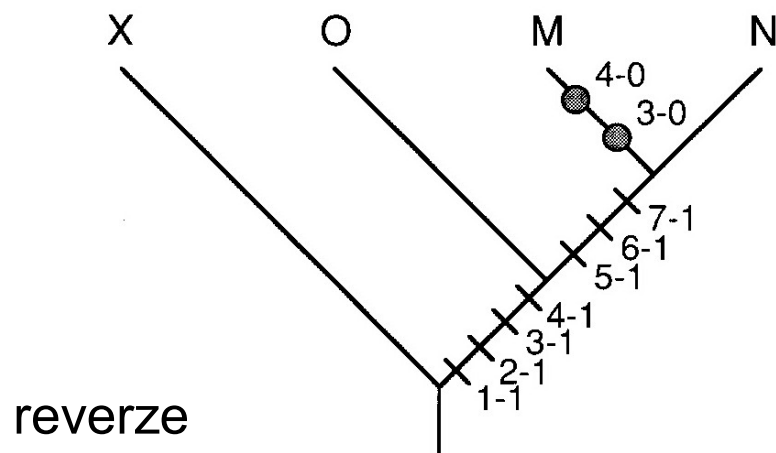
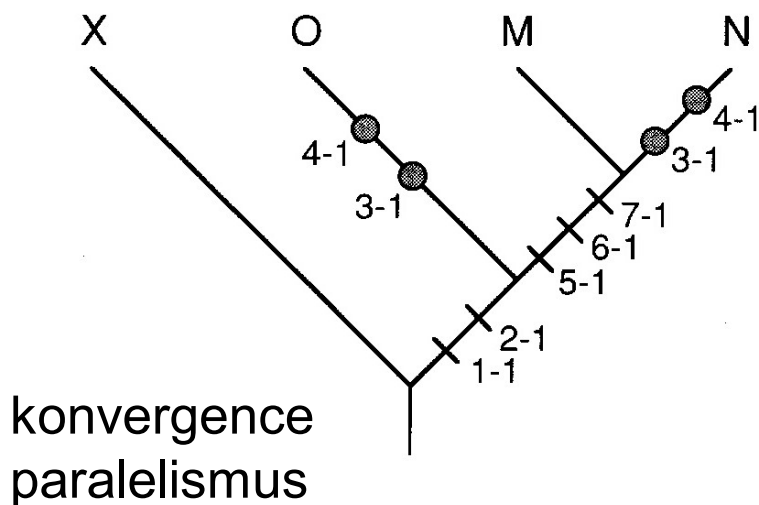
Soulad znaků (*congruence*) na kladogramu - test homologie

- pokud jsou informace z jednotlivých znaků v souladu, tj. topologie kladogramů na základě různých znaků jsou navzájem slučitelné, původní hypotézy o homologii se jeví jako správné

Vysvětlení homoplázie

- může být důsledkem našeho špatného pozorování (=chybné určení homologie)
- nebo musíme připustit, že daný stav znaku vznikl dvakrát (konvergencí, paralelně) anebo došlo k jeho ztrátě (reverzi)
- při vynesení na kladogram se evoluční změna (krok) v homoplazickém znaku na stromu objeví více než jednou

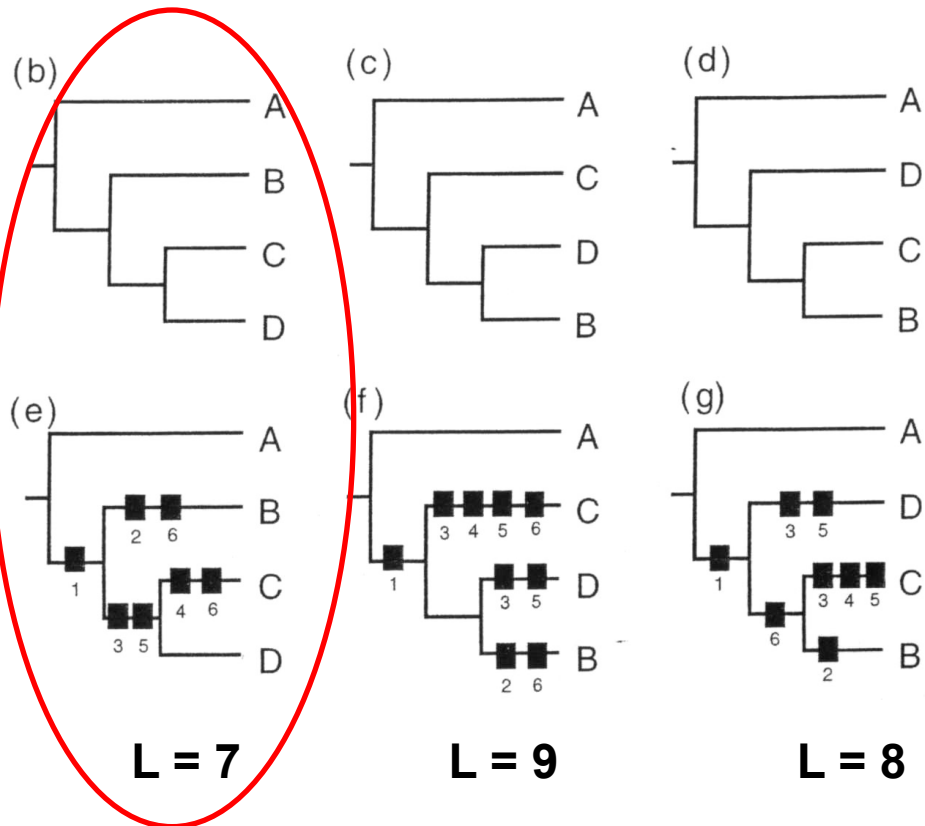
Hennigův pomocný princip: nikdy dopředu nepředpokládejme homoplázií, vždy nejprve uvažujme homologii

➤ hledáme strom, na kterém rozložení znaků předpokládá minimum homoplázií, tj. minimum evolučních změn (kroků), tj. takový, který má nejmenší délku

(a)

TAXA	CHARACTERS					
	1	2	3	4	5	6
A	□	□	□	□	□	□
B	■	■	□	□	□	■
C	■	□	■	■	■	■
D	■	□	■	□	■	□

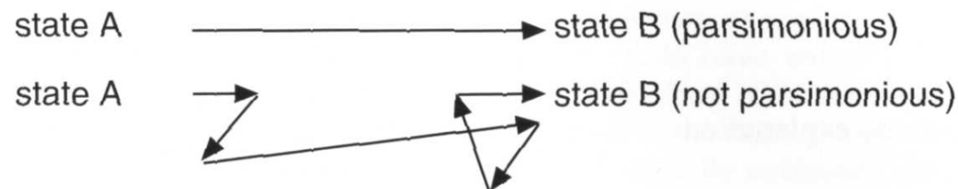
délka stromu (*tree length, L*)
celkový součet všech změn
ve všech znacích
(evolučních kroků)
na dané topologii stromu, tj.
nutných k vysvětlení dané
hypotézy o příbuznosti

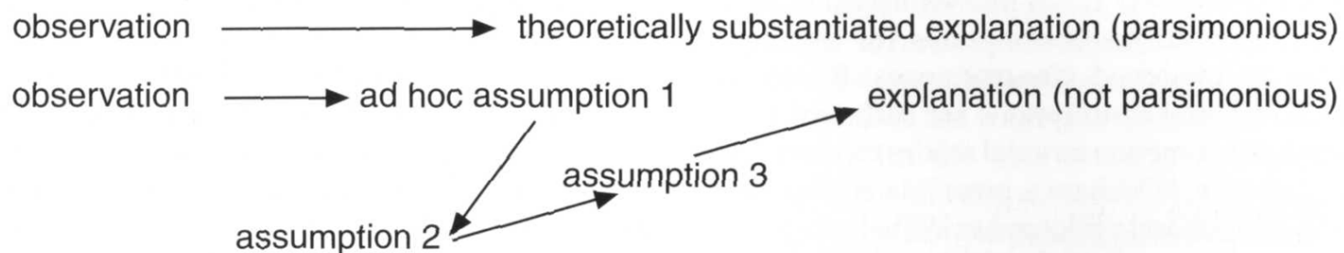
Princip (maximální) parsimonie (úspornosti)

- William Occam (14. stol.) („Occamova břitva“)
- obecné kritérium k výběru mezi dvěma alternativními hypotézami
- dáváme přednost hypotéze, která vyžaduje méně doplňujících předpokladů
- pokud pro nějaký jev existuje vícero vysvětlení, je lépe upřednostňovat to nejméně komplikované
- pokud nějaká část teorie není pro dosažení výsledků nezbytná, do teorie nepatří

process in nature

formation of a hypothesis

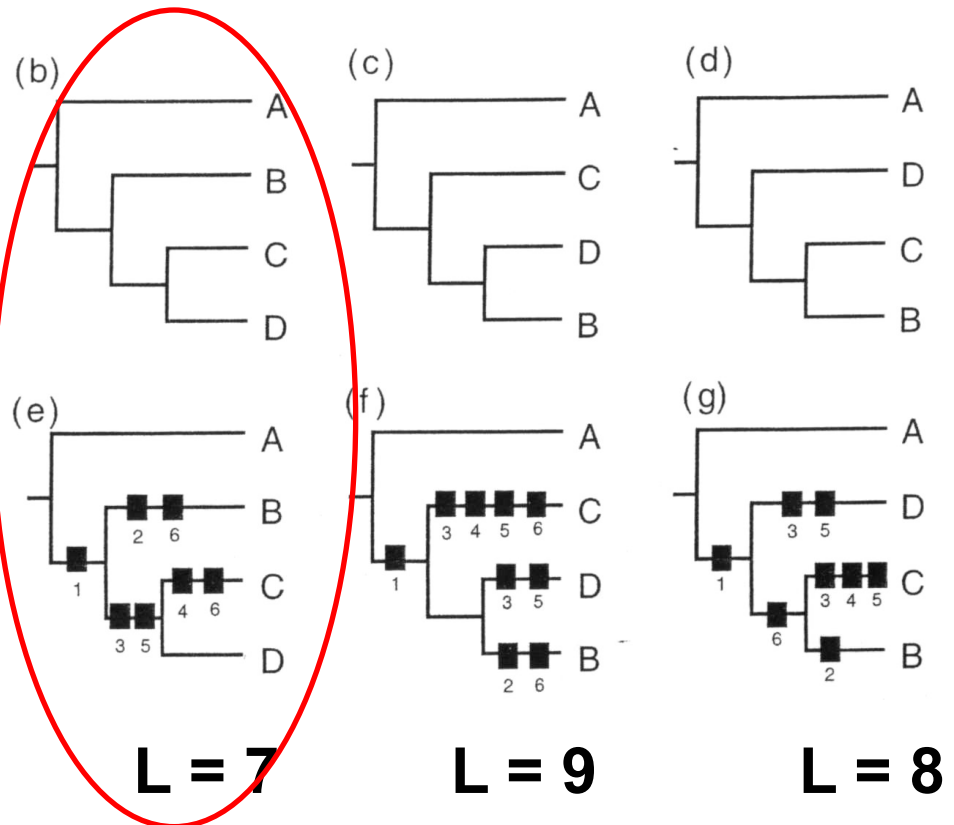

Parsimonie v kladistice: hledáme strom, na kterém rozložení znaků předpokládá minimum evolučních změn (*minimum evolution*), tj. takový, který má nejmenší délku (= *Hennigův pomocný princip*: nikdy dopředu nepředpokládejme homoplázií)

(a)

		CHARACTERS					
TAXA		1	2	3	4	5	6
A		□	□	□	□	□	□
B		■	■	□	□	□	■
C		■	□	■	■	■	■
D		■	□	■	□	■	□

délka stromu (*tree length*) – celkový součet všech změn ve všech znacích (kroků) na dané topologii stromu, tj. nutných k vysvětlení dané hypotézy o příbuznosti

Hypotéza v biologické systematice

Kladistika je založena na hypoteticko-deduktivním přístupu (K. Popper):

- 1) hypotézy o homologii znaků (test: 1. kritéria homologie; 2. vzájemná slučitelnost znaků)
- 2) hypotézy o hierarchické příbuznosti taxonů (test: vzájemná slučitelnost znaků)

